

Μοναχός Αζαρίας Αγιαννανίτης (1867 - 1 Ιουνίου 1947)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)



Ο Γέροντας Αζαρίας καθήμενος, με την ευλογημένη συνοδεία του.

Ο Γέροντας Αζαρίας καθήμενος, με την ευλογημένη συνοδεία του.

Η καταγωγή του ήταν από τα Βουρλά της Σμύρνης. Υπήρξε υποτακτικός και διάδοχος του ιερομονάχου Αβερκίου Αγιαννανίτου († 1915) της Καλύβης του Τιμίου Προδρόμου.

Ήταν πάντοτε συνετός, σιωπηλός και νηστευτής. Ποτέ δεν έκανε την παραμικρή κατάλυση στις καθιερωμένες νηστείες της Εκκλησίας. Ακόμη και όταν ήταν άρρωστος. Στις καθημερινές ιερές ακολουθίες πάντα πήγαινε πρώτος και έφευγε τελευταίος. Το ίδιο και στις συχνές ολονύκτιες αγρυπνίες του Κυριακού. Το εργόχειρό του ήταν να φτιάχνει καλογερικούς σκούφους. Είχε πάντοτε αδιάλειπτη προσευχή και τα μοναχικά του καθήκοντα τηρούσε απαράβατα. Πρόσεχε πολύ τα λόγια του. Κανένας δεν τον άκουσε να πει απρεπή κουβέντα. Ήταν προσηλωμένος στη θεωρία του κάλλους του Θεού.

Αγαπούσε να μελετά τη Νέα Κλίμακα του οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτου. Είχε μεγάλη ευλάβεια στον Τίμιο Πρόδρομο. Όταν έλεγε τους Χαιρετισμούς του, πετούσε από χαρά. Στις εορτές του Τιμίου Προδρόμου το πρόσωπό του γινόταν χαρωπό κι ευφρόσυνο. Είχε και μια μικρή βάρκα κι ένα μικρό δίχτυ κι όλοι θαύμαζαν για το πόσα πολλά ψάρια κάθε φορά έπιανε. Αν έβλεπε μοναχό ανυπάκουο και ανυπότακτο, δάκρυζε από λύπη κι έλεγε: «Τον υποτακτικό, έστω κι αν ο Γέροντάς του είναι μακράν, η ευχή του τον σκεπάζει και τον διαφυλάττει από πολλά κακά, διότι είναι υπό σκέπην πατρός. Όταν δε είναι ανυπότακτος, ομοιάζει

με βάρκα, η οποία δεν έχει μέσα φορτίον, και μή έχουσα φορτίον το ένα κύμα την κτυπά, το άλλο την αφήνει, και το τέλος της είναι να την βουλιάζουν τα κύματα...».



Το Κυριακό της ιεράς σκήτης Αγίας Άννης (φωτ. 1928)

Γράφει ο υποτακτικός του παπα-Χρύσανθος († 1981): «Ο μακάριος και ησύχιος Γερο-Αζαρίας, ο Γέροντάς μου, κοιμήθη, αφού υπέμεινεν καρτερικώτατα επώδυνον ασθένειαν, την 1ην Ιουνίου του έτους 1947 και ημέραν Σάββατον, εις ηλικίαν ογδόντα ετών...

»Με edίδασκε, μυστικώς από τους άλλους, την πρακτικήν Μοναχικήν Πολιτείαν, η

οποία θέλει παραδείγματα ζωντανά, διά να στηρίζεται επ' αυτών ο μυστικώς διωκόμενος και εμπαιζόμενος Μοναχός. Όταν λοιπόν τον εβοήθουν εις τους κήπους της καλύβης μας, έφερεν εις εμέ πολλούς Πατέρας ως παράδειγμα υψηλής αρετής και οσιότητος, διά να τους έχω εις την σκέψιν μου, όταν κουράζομαι εις τας διαφόρους υπηρεσίας... εις τους βράχους της Αγίας Άννης ν' αγωνίζομαι περισσότερο».

Πηγές - Βιβλιογραφία

Χρυσάνθου Αγιαννανίτου Ιερομ., Γεροντικά ένθυμήσεις και διηγήσεις, τ. Α΄, Μώλος Λοκρίδος 2008, σσ. 143-146.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνος, τόμος Α΄ 1901-1955, σελ. 423 – 424